

РЕШЕНИЕ

№ 3008

гр. София, 30.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7069** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по постъпила жалба от Р. Г. С. срещу решение № 1-466#2/01.07.2024 г. на генералния директор на Българското национално радио (БНР). С жалбата бланкетно са наведени всички основания за оспорване на акта по чл. 146 АПК, като се прави искане за обявяването му за нищожен, евентуално за цялостната му отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ. Представя писмени бележки, в които подробно се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт.

Ответникът – директорът на БНР, представя административната преписка, като в депозирания писмен отговор на жалбата и в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. С., взема становище за неоснователност на подадената жалба. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира

следното от фактическа и правна страна:

Не се спори между страните по делото, а и се установява от приложените с административната преписка писмени доказателства, че административното производство е образувано по постъпило в БНР заявление за достъп до информация от Р. Г. С. с рег. № РИ 1-466/17.06.2024 г.

С подаденото заявление за достъп до информация жалбоподателката е поискала на основание разпоредбите на ЗДОИ да ѝ бъдат предоставени: I. Законово дължимият, конкретен и изчерпателен отговор на следните въпроси, заедно със съответните доказателства, послужили за неговото обосноваване: 1. Разполага ли БНР с проверени, точни и достоверни данни за това, че на 09.06.2024 г. е била "арестувана" и "отведена" в Об РУ на СДВР - МВР, както се твърди в посочените по-горе две публикации и ако "да" - кога, от кого и как са били придобити и проверени тези данни и от кой компетентен източник произхождат те?; 2. Разполага ли БНР с проверени, точни и достоверни данни за наличието на издадена писмена заповед за нейното "задържане" /по смисъла на чл. 74, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР/ и ако "да" - кога, от кого и поради какви причини, фактически и правни основания е била издадена тя; кога, от кого и как са били придобити и проверени тези данни и от кой компетентен източник произхождат те?; 3. Разполага ли БНР с проверени, точни и достоверни данни за това, че е "била обявена за издирване", след като е била призована по установения от закона начин и ред, но своевременно "не се е явила като свидетел по досъдебно производство", както се твърди в посочени две публикации, и ако "да" - кога, от кого и как са били придобити и проверени тези данни и от кой компетентен източник произхождат те?; II. Цялата законово дължима обществена информация, с която органът разполага, свързана с поддържаните твърдения в посочените две публикации както за нейното "арестуване" и "отвеждане" в Об РУ на СДВР - МВР, така и за "обявяването ѝ за издирване", поради това, че след като е била призована по установения от закона начин и ред, своевременно "не се е явила като свидетел по досъдебно производство" - под формата на незаверено копие от всички налични документи по случая."

Посочена е в заявлението предпочитаната форма за предоставяне на информацията, а именно на конкретно посочен електронен адрес.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство решение № 1-466#2/01.07.2024г. на генералния директор на Българското национално радио (БНР), с което е отказан достъп до информацията, искана със заявление № РИ 1-466/17.06.2024 г.

Изложени са мотиви, че исканата от заявителя информация не представлява обществена информация по смисъла на чл. 18 ЗДОИ. Посочено, че същата представлява защитена тайна по смисъла на Закона за радиото и телевизията, а общественият интерес от получаване на достъп до обществена информация не е надделяващ - § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, доколкото предоставяне на достъп до такава, изискващо разкриване на защитена тайна - източник на информация, няма да доведе до разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на БНР.

Решението е подписано за генерален директор на БНР от Д. Д., съобразно заповед № 6-449/28.06.2024 г. на генералния директор на БНР, приета по делото, с която е наредено на 01.07.2024 г. функциите на генерален директор на БНР да се изпълняват от Д. Д. - член на УС на БНР.

Представени са по делото като писмени доказателства медийни публикации, цитирани

в заявлението за достъп до обществена информация с рег. № РИ 1-466/17.06.2024 г., искане до генералния директор и председател на УС на БНР за право на отговор по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за радиото и телевизията, Правилник за редакционната дейност на БНР с рег. № 8-11-/22.03.2024 г., Етичен кодекс на служителите на Българското национално радио, приет от УС на БНР на 14.10.2019 г., в сила от същата дата, Редакционни стандарти на БНР, извлечение от Правилник за структурата и организацията на дейността на Българското национално радио, извлечение от Правилник за организацията на работа и дейността на УС на БНР /л. 42 - 72 от делото/.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Предмет на оспорване е решение № 1-466#2/01.07.2024 г. на генералния директор на Българското национално радио (БНР), с което е отказан достъп до обществена информация по заявление № РИ 1-466/17.06.2024 г. от Р. С..

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, и срещу подлежащ на оспорване акт – отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

По тези съображения съдът приема, че жалбата е допустима и подлежи на разглеждане по същество. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ).

Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на исканата от заявителя информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ и информацията да отговаря на дефиницията по чл. 2, ал. 1 от закона. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти е очертан в чл. 3 ЗДОИ.

В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визирани в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

В разглеждания случай генералният директор на БНР е сезиран със заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация, подробно описана в заявлението в две точки, подадено по надлежния за това ред, в писмена форма и съдържащо изискуемите по ЗДОИ реквизити. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ, а ответникът, като

публичноправен субект, е задължен субект за предоставянето ѝ по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, съобразно заповед № 6-449/28.06.2024 г. на генералния директор на БНР. При издаването му са спазени изискванията за форма по см. на чл. 59, ал. 2 във вр. ал. 3 АПК и специалната разпоредба на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, като са посочени и мотивите, обосноваващи основанията за органа да откаже да предостави исканата информация. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която разпоредба заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Предвид изложеното съдът намира, че решението е постановено в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на акта на процесуално основание.

При това положение следва да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК, като в тази връзка съдът съобрази следното:

С оспореното решение е отказано предоставяне на информацията, поискана от жалбоподателката със заявление с рег. № РИ 1-466/17.06.2024 г., по съображения, че същата не представлява обществена информация по смисъла на чл. 18 ЗДОИ. Настоящият съдебен състав намира, че така постановеният отказ е законосъобразен.

Съобразно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) доставчиците на медийни услуги са обществени и търговски, а според ал. 2 на цитираната норма обществените доставчици на медийни услуги: 1. предоставят за разпространение политическа, икономическа, културна, научна, образователна и друга социално значима информация; 2. осигуряват достъп до националните и световните културни ценности и популяризират научните и техническите постижения чрез разпространението на български и чужди образователни и културни програми и предавания за всички възрастови групи; 3. осигуряват чрез програмната си политика защита на националните интереси, общочовешките културни ценности, националната наука, образованието и културата на всички български граждани без оглед на етническата им принадлежност; 4. поощряват създаването на произведения от български автори; 5. поощряват българското изпълнителско изкуство.

Според чл. 6, ал. 3 ЗРТ Българското национално радио (БНР) е национален обществен доставчик на радиоуслуги. Ето защо, за БНР са приложими специалните правила на чл. 18 ЗДОИ, цитирани и в оспореното решение. Съгласно чл. 18 ЗДОИ обществената информация за средствата за масова информация е само информацията относно: 1. лицата, които участват в управлението на съответното средство за масова информация или осъществяват ефективен контрол върху управлението или върху дейността му; 2. икономически свързани лица, които участват в управлението и на други средства за масова информация, което им позволява да осъществяват ефективен контрол върху тяхното управление или върху дейността им; 3. лицата, които са непосредствено заети в средството за масова информация и участват във формирането на редакционната политика; 4. направени изявления за обществените цели на средството за масова информация, както и принципите или вътрешните механизми, които прилага средството за масова информация за гарантиране на достоверността и обективността на изнасяната информация; 5. финансовите резултати на собственика на средството за масова информация и разпространението на неговата продукция.

Със заявлението си от 17.06.2024г. жалбоподателката е поискала предоставяне достъп до обществена информация, която, макар и до голяма степен да е свързана с данните по т. 4 на чл. 18 ЗДОИ, все пак е изцяло извън обхвата на специалната норма, която определя понятието „обществена информация“ за задължените субекти по ЗДОИ, които едновременно с това са и средства за масова информация. Специалните правила изключват приложението на общите. Ето защо, не е било налице основание за предоставяне на исканата информация.

Следва да се посочи, за пълнота на изложението, че сред регламентираните с чл. 10 ЗРТ принципи, от които се ръководят доставчиците на медийни услуги при осъществяването на своята дейност, е и принципът на запазване на тайната на източника на информация - чл. 10, ал. 1, т. 3 ЗРТ. Съгласно чл. 15, ал. 1 от същия закон доставчиците на медийни услуги и журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация, а според чл. 19 ЗДОИ достъпът до информацията по чл. 18 се осъществява при спазване и балансиране на принципите за прозрачност и икономическа свобода, а също така и за защита на личните данни, търговската тайна и тайната на източниците на средствата за масова информация, пожелали анонимност. Ето защо, обосновано е становището, че исканата информация представлява защитена тайна по смисъла на ЗРТ.

По гореизложените съображения съдът приема, че оспореното решение е законосъобразен акт, който е съобразен и с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна на разгледаните основания и поради това подлежи на отхвърляне.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски възниква за ответника, поради което и предвид своевременно направеното искане следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен от съда на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. С. срещу решение № 1-466#2/01.07.2024 г. на генералния директор на Българското национално радио.

ОСЪЖДА Р. Г. С. да заплати на Българското национално радио сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: